

Mo en Pien en de cijferstoel.

Vandaag zijn Mo en Pien de hulpjes van de juf.

Ze mogen dan allerlei klusjes doen. De vloer vegen, kasten opruimen, plantjes water geven en nog veel meer.

Mo en Pien verheugen zich erop. Ze vinden het leuk om wat langer op school te blijven.

En ze weten zeker dat de juf het ook leuk vindt.

Als ze de klas inlopen zien ze hun namen al op het bord staan.

Ze worden er blij van totdat ze juf Toos zien.

Juf Toos loopt door de klas. Je kunt aan haar gezicht zien dat er iets aan de hand is.

Mo en Pien kijken elkaar aan.

Zo hebben ze de juf nog nooit gezien. Ze is altijd vrolijk en opgewekt.

Wat zou er aan de hand zijn?

'Durf jij te vragen wat er aan scheelt, Pien?', zegt Mo.

Pien denkt diep na. Er verschijnt een rimpel in haar voorhoofd.

Mo kijkt haar vragend aan.

Na een tijdje zegt ze 'oké' en Pien stapt op de juf af.

Mo blijft een beetje op afstand kijken.

'Juf, mag ik u iets vragen?', zegt Pien.

'Natuurlijk Pien', zegt juf Toos en glimlacht naar haar. 'Wat wil je weten?'

'Waarom kijkt u zo verdrietig?'

'O, Pien ik ben iets belangrijks kwijt'.

'Wat bent u dan kwijt, juf?', vraagt Pien.

'Een doosje met cijfers. Een rood plat doosje'.

'Ik leg het altijd in deze kast, maar nu ligt het er niet meer en ik heb het vandaag nodig voor de rekenles'.

'Ik weet niet waar ik het gelaten heb'. Ze zucht en kijkt bedroefd.

'Oh, is dat alles?', zegt Pien.

De juf kijkt haar verbaasd aan. Weet je Pien, nu is het lastig om jullie te laten zien hoe de cijfers eruit zien'.

Pien en Mo gaan juf helpen zoeken, maar hoe ze ook hun best doen, ze vinden geen rood doosje.

Na een tijdje geven ze de moed op en gaan spelen.

Om twaalf uur gaat de schoolbel.

Iedereen gaat naar huis behalve Mo en Pien.

Juf Toos loopt naar hen toe. Fijn dat jullie nog even blijven helpen', zegt ze.

'Ik heb het zo druk. En ik moet nog naar een vergadering'.

'Blijf niet te lang, want anders worden jullie moeders ongerust', zegt ze en loopt de klas uit.

Mo en Pien werken hard en zijn snel klaar met helpen.

Ze pakken hun jas en hun tas van de kapstok en lopen langzaam door de gang .

Als ze langs de klas van juf Els komen blijven ze staan.

Vlak bij het raam staat een stoel, een stoel met poppetjes en twee zakken aan de zijkant.

'Dat zijn veel poppetjes', zegt Mo 'Raad eens hoeveel?'

'Ik denk..... 16?'

'Nee joh, het zijn er vast meer', zegt Mo. 'Wel 30'

'Nietes'. 'Welles'. Ze krijgen bijna ruzie. 'Kom mee', zegt Pien.

Er is niemand te zien en zonder dat ze het in de gaten hebben staan ze al in de klas van juf Els.

Ze beginnen te tellen 1...2...3...4.....5. Maar ze raken steeds de tel kwijt. 'Ik heb een plan', zegt Mo en hij haalt een zwarte viltstift uit zijn tas.

Om de beurt schrijven ze een cijfer op de buik. Als ze bij cijfer 20 zijn, zien ze dat er nog lege buikjes zijn. 'Dit wordt moeilijk', zegt Mo. 'Laten we maar weer bij één beginnen.

En dat doen ze ook. Ze vergeten de tijd helemaal. Pas als ze voetstappen horen in de gang schrikken ze op.

Maar voordat ze het weten staat juf Els voor hun neus. Mo en Pien krijgen rode hoofden.

'Wat zijn jullie aan het doen?' vraagt ze. 'Moeten jullie niet naar huis?'

Maar voordat Mo en Pien antwoord kunnen geven ziet juf Els de stoel. Nee maar! Ze schrikt als ze de stoel ziet.

'Wij wilden weten hoeveel poppetjes er op de stoel getekend zijn, maar wij raakten steeds de tel kwijt', zegt Pien.

'En toen hebben wij er maar cijfers op geschreven'. Nu beseffen ze pas echt wat ze gedaan hebben en kijken angstig naar juf Els. Maar in plaats dat juf Els boos wordt roept ze: 'Wat geweldig knap!'.

'Jullie hebben van een gewone stoel een mooie cijferstoel gemaakt!'.

'Als beloning mogen jullie de stoel een tijdje in jullie klas hebben'.

'Kom, dan brengen we 'm er meteen naar toe'.

Met z'n drieën slepen ze de cijferstoel naar de klas van Mo en Pien.

Op een drafje rennen ze daarna naar huis. Moeder staat al in de verte te kijken.

Hijgend vertellen ze wat er gebeurd is en moeder is trots op hen.

Als Mo en Pien de volgende morgen op school komen zien ze een blije juf Toos op de cijferstoel zitten. Juf Els heeft haar al het hele verhaal verteld.

Mo en Pien mogen naast de juf zitten.

Terwijl de juf met een hand de cijfers aanwijst glijdt haar andere hand in één van de zakken.

Als ze haar hand uit de zak haalt heeft ze een rood doosje in haar hand.

'Het cijferdoosje!', juichen Mo en Pien tegelijk.

'Nou jongens, die hebben wij niet meer nodig'.

'Wij hebben nu een mooie cijferstoel', zegt juf Toos.

Een cijferstoel met zakken waar je allerlei voorwerpen in kan doen om mee te rekenen.

Aan het einde van de dag zijn de zakken gevuld, maar wat er allemaal zit.....

Dat blijft een verrassing.

Einde